

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/330/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204205
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5412204205.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Miroslava Šeptáka v právnej navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpená spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, za účasti prokurátora Okresnej prokuratúry Dolný Kubín, v konaní o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 7C/105/2012-60 zo dňa 26. februára 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 7C/105/2012-60 zo dňa 26. februára 2014 p o t v r d z u j e .

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalobný návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal náhrady majetkovej škody a náhrady nemajetkovej ujmy, v celom rozsahu zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že vzhľadom na návrh odporcu okresný súd uznesením zo dňa 14.10.2013 spojil na spoločné konanie vecí vedené na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 7C/105/2012, sp. zn. 7C/115/2012, sp. zn. 7C/119/2012, sp. zn. 7C/122/2012 a sp. zn. 7C/120/2012 s tým, že spoločné konanie sa bude viesť pod sp. zn. 7C/105/2012.

Okresný súd v súlade s ust. § 101 ods. 2 O. s. p. konal a rozhodol na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov a právneho zástupcu navrhovateľa, ktorí mali doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín založených v spise, ako aj obsahom pripojených spisov Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 10Er/139/2007, sp. zn. 10Er/67/2004, sp. zn. 10Er/66/2004, sp. zn. 5Er/260/2004, sp. zn. 5Er/79/2002, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

V jednotlivých konaniach navrhovateľ odôvodňoval uplatnenie náhrady majetkovej škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu tak, že mu ako poškodenému vznikla majetková škoda predstavujúca účelne vynaložené náklady spojené s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom, kde poškodený vynaložil v tomto období na správu pohľadávky

prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca, pomocou informačného systému, na administráciu listín a na komunikáciu s pôvodným súdnym exekútorom, na administratívne spracovanie textov, urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, sumy na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde, ktoré celkovo v jednotlivých konaniach navrhovateľ vyčíslil. Výšku hmotnej škody stanovil navrhovateľ na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, pretože presnú škodu by bolo možné vyčísliť len s nepomernými ťažkosťami. Pokiaľ ide o uplatnenie nemajetkovej ujmy v peniazoch, v jednotlivých konaniach navrhovateľ tvrdil, že samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Nečinnosťou súdu došlo k vyvolaniu rizík - neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, k insolvenčnej povinnosti. Výpočet nároku uskutočnil navrhovateľ tak, že primeraná je suma 55,32 Eur za každý mesiac omeškania.

Súd skúmal, či je daná zodpovednosť odporcu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom tak, ako to vo svojom žalobnom návrhu tvrdil navrhovateľ, podľa ktorého nesprávny úradný postup mal spočívať v tom, že exekučný súd v jednotlivých exekučných konaniach nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v lehote uvedenej v Exekučnom poriadku, ale mal rozhodnúť s omeškaním.

Predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je kumulatívne splnenie troch základných predpokladov: 1. nesprávny úradný postup, 2. vznik škody ako majetkovej či nemajetkovej ujmy, 3. príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody (zákon č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov).

Po vykonanom dokazovaní, vychádzajúc z citovaných ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z., súd návrh zamietol ako neopodstatnený. V danom prípade je zrejmé, že ide o hromadnú formulárovú žalobu, kde navrhovateľ sa nepokúsil o individuálny prístup a preverenie každého svojho žalovaného nároku pred podaním žaloby na súd. Z exekučných spisov sp. zn. 5Er/260/2004, sp. zn. 5Er/79/2002, sp. zn. 10Er/67/2004, sp. zn. 10Er/66/2004 totiž vyplýva, že žiaden návrh na zmenu súdneho exekútora sa v spise nenachádza a navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal a neuniesol dôkazné bremeno ohľadne toho, že takýto návrh bol súdu doručený. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že pokiaľ navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, z ktorého vyvodzoval vznik škody a nemajetkovej ujmy, súd musel žalobu zamietnuť. Pokiaľ ide o konanie sp. zn. 10Er/139/2007, tak v danom prípade je zrejmé, že pokiaľ návrhu na zmenu exekútora nebolo vyhovené a dokonca exekúcia bola zastavená (vzhľadom na vadnosť exekučného titulu) a uvedené uznesenia sú právoplatné, chýba základný predpoklad pre uplatnenie škody, a to existencia nejakého nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu, resp. príčinná súvislosť medzi takýmto rozhodnutím a vzniknutou škodou. Samotnou evidenciou pohľadávky v nejakom systéme navrhovateľa škoda vzniknúť nemohla a práve navrhovateľ tým, že nepredložil exekučný titul vykonateľný po formálnej i materiálnej stránke, spôsobil či už zastavenie exekúcie, tak aj negatívne rozhodnutie o zmene exekútora. Dlhšia lehota na rozhodnutie, ktorú potreboval súd, bola objektívna vzhľadom na potrebu zabezpečiť spis rozhodcovského súdu a vykonať iné úkony tak, aby naplnil svoju zákonnú povinnosť v každom štádiu preveriť, či ide o zákonnú exekúciu. Z tohto pohľadu potom samozrejme každé rozhodnutie urobené v dlhšej lehote nemožno charakterizovať ako prieťahy, a preto súd aj v tejto časti žalobu zamietol.

Žalobcovi teda žiadna škoda nevznikla, nevznikol mu nárok ani na nemajetkovú ujmu a nebolo potrebné rozhodovať medzitémnym rozsudkom o zodpovednosti odporcu za škodu. Súd poukázal tiež na to, že v prípade náhrady škody musel by navrhovateľ túto riadne vyčísliť v každej konkrétnej veci, pretože je to bez väčších problémov možné a nie je možné uplatňovať v takýchto prípadoch nárok paušálne.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 151 ods. 1, 2 O. s. p. a odporcovi, ktorý bol v konaní úspešný, ich náhradu nepriznal, keďže tieto si nevyčíslil a z obsahu spisu mu vznik žiadnych trov nevyplýva.

Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Namieta, že v konaní došlo k vadám - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Súd prejednal vec v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu. Žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu. Ak tak spravil, odňal tým žalobcovi právo na konanie pred súdom. Poukazuje na ust. § 15 O. s. p.. Žalobca uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodovaciu prax Krajských súdov v Trnave, Nitre a Prešove. Tiež poukazuje na judikatúru Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovávanía práva na nestranný súd. Za takýchto okolností, s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí a žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodol vylúčený sudca. Konečné rozhodnutie vo veci neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Žalobca podáva proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie, pričom v čase podania odvolania o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, čo zakladá porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu. Žalobca nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žalobca sa nemal možnosť vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonával a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil žalobcovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Žalobca ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Navrhovateľ ďalej namieta, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, čím bolo porušené právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces. Ak žalovaný nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu v zmysle ust. § 114 ods. 3 O. s. p., mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O. s. p.. Skutkovým základom sa mal stať žalobcom tvrdený skutkový stav. Namiesto toho súd bez nariadenia pojednávania doplnil skutkový základ dokazovaním, ktorého obsah a rozsah si určil sám, ignorujúc ust. § 153b O. s. p..

Súd ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správu informačného systému a z titulu výdajov na administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií, na poštovné a telekomunikačné výdaje. V tejto časti je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, je prejavom svojvôle súdu a je ho potrebné ako arbitrárne zrušiť. Právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutie súdu bolo odôvodnené. Z odôvodnenia rozsudku nie je zrejmé, akou úvahou súd dospel jednoznačne a nepochybne k presvedčeniu o tom, že majetková škoda nevznikla. Žalobca nesúhlasí ani s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník. Pravým právnym titulom je v danej veci nesprávny úradný postup exekučného súdu a za to dlžník nemôže niesť zodpovednosť. Žalobca hodlal v konaní pred súdom prostredníctvom vykonaného pojednávania predložiť dôkazy o výške majetkovej škody, a to prostredníctvom znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd však dokazovanie neprípustne skrátil len na dôkazy vykonávané ex off. Žalobcu nepoučil podľa ust. § 120 ods. 4 O. s. p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej, aby tak mal priestor navrhnuť alebo predložiť ďalšie dôkazy. Množstvo dôkazov vzniklo po podaní žaloby, pretože aj

po podaní žaloby škoda narastá. Tieto dôkazy nemohol žalobca predložiť, pretože nebol súdom poučený a informovaný.

Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, súd v rozhodnutí vôbec nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie veci zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práv na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. Rozhodnutie súdu je vnútorne rozporné, napriek tomu, že súd zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy žalobcovi.

Na základe uvedených dôvodov žiada, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec okresnému súdu na opätovné prejednanie.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) napadnutý rozsudok postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O. s. p. potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p..

Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vyvodil správny právny záver.

V zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p., odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje, že odvolacie dôvody uvádzané v odvolaní nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. Navrhovateľ zrejme tým, že podáva hromadné podania, dostatočne nerozlišuje medzi jednotlivými rozhodnutiami súdov.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je však odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ust. § 212 ods. 2 O. s. p. vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Podstatná časť odvolacích námietok navrhovateľa je založená na tvrdení, že vo veci nerozhodoval nestranný sudca. Vo veci sp. zn. 7C/105/2012 Krajský súd v Žiline, ako súd nadriadený, rozhodol uznesením č. k. 7NcC/147/2013 zo dňa 12. februára 2013, že sudca Okresného súdu Dolný Kubín JUDr. Rastislav Plutinský nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tamojšom súde pod sp. zn. 7C/105/2012. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.03.2013. Vo veci sp. zn. 7C/122/2012 Krajský súd v Žiline, ako súd nariadený, rozhodol uznesením č.k. 10NcC/145/2013 zo

dňa 13.03.2013, že sudca Okresného súdu Dolný Kubín JUDr. Rastislav Plutinský nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí aktuálne na tamomšom súde pod sp. zn. 7C/122/2012. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.04.2013. Vo veci sp. zn. 7C/120/2012 Krajský súd v Žiline, ako súd nadriadený, rozhodol uznesením č.k. 7NcC/146/2013 zo dňa 14.02.2013, že sudca Okresného súdu Dolný Kubín JUDr. Rastislav Plutinský nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tamomšom súde pod sp. zn. 7C/120/2012. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.03.2013. Vo veci sp. zn. 7C/119/2012 Krajský súd v Žiline, ako súd nariadený, rozhodol uznesením č.k. 10NcC/146/2013 zo dňa 13.03.2013, že sudca Okresného súdu Dolný Kubín JUDr. Rastislav Plutinský nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na tamomšom súde pod sp. zn. 7C/119/2012. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.04.2013. Vo veci sp. zn. 7C/115/2012 Krajský súd v Žiline, ako súd nariadený, rozhodol uznesením č.k. 8NcC/147/2013 zo dňa 14.02.2013, že sudca Okresného súdu Dolný Kubín JUDr. Rastislav Plutinský nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp. zn. 7C/115/2012. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.03.2013. Od vydania týchto rozhodnutí, v ktorých krajský súd podrobne uviedol dôvody, pre ktoré zákonného sudcu možno považovať za nestranného zo subjektívneho aj objektívneho hľadiska, nedošlo ku žiadnym novým skutočnostiam majúcim vplyv na nestrannosť zákonného sudcu, preto je argumentácia odvolateľa o konaní vylúčeného sudcu bezpredmetná. Nad rámec uvedeného odvolací súd dopĺňa, že aktuálna aplikačná prax Najvyššieho súdu SR pri zohľadnení tak subjektívneho, ako aj objektívneho hľadiska (teória zdania) sa v prevažujúcej miere prikláňa k záveru o povinnosti, ako aj požiadavky na sudcu v každej veci zachovať vecný, profesionálny prístup, nadhľad, potrebnú dávku odstup, pričom samotná skutočnosť, že predmetom konania je nesprávny úradný postup, na ktorom sudca vykonával aj svoju funkciu, nezakladá pomer sudcu k veci, teda dôvod pre jeho vylúčenie. Sudca je pri výkone funkcie sudcu nezávislý a zákony a iné všeobecne záväzné právne predpisy vykladá podľa svojho najlepšieho vedomia a svedomia, rozhoduje nestranne, spravodlivo, bez zbytočných prietahov, len na základe skutočností zistených v súlade so zákonom (§ 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z.). Nezávislosť sudcu je nevyhnutné vnímať aj ako nezávislosť v rámci samotnej súdnej moci, celého súdneho systému, aj konkrétneho súdu, na ktorom sudca pôsobí. Iba takéto chápanie nezávislosti je predpokladom nestrannosti sudcu, ktorú nesmie nikto ohroziť (uznesenie NS SR sp. zn. 1Nc 86/2011 zo dňa 24.11.2011). Samotná skutočnosť, že predmetom konania je nesprávny úradný postup súdu, na ktorom sudca vykonáva svoju funkciu (keď v prejednávanej veci zákonný sudca nekonal a nerozhodoval v exekučných veciach, v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu), nezakladá pomer sudcu k veci, a teda neexistuje dôvod pre vylúčenie zákonného sudcu JUDr. Rastislava Plutinského z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci.

Za nedôvodné považuje odvolací súd odvolacie námietky navrhovateľa smerujúce proti rozhodnutiu okresného súdu o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že okresný súd nerozhodoval o procesnom návrhu navrhovateľa na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p., pretože takýto procesný návrh navrhovateľ nepodal.

Navrhovateľ opakovane namieta postup okresného súdu, ktorým mu mala byť odňatá možnosť konať pred súdom, keď okresný súd napriek jeho neprítomnosti vykonal pojednávanie, hoci boli splnené podmienky pre odročenie pojednávania, neoboznámil ho s vykonanými dôkazmi, neumožnil mu byť oboznámený s obsahom prednesov protistrany, vyjadriť sa k nim, navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení, odňal mu možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí ísť však o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

Je právom a zároveň povinnosťou účastníka zúčastniť sa nariadeného pojednávania. Pojednávanie môže byť odročené iba z dôležitého dôvodu.

V zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p., súd pokračuje v konaní aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka, prihliadne pritom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy.

Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili z vlastného rozhodnutia, pričom nepožiadali súd o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Predvolanie na nariadený termín pojednávania (26.02.2014) bolo navrhovateľovi doručené dňa 27.01.2014, právnomu zástupcovi navrhovateľa dňa 27.01.2014, odporcovi dňa 27.01.2014 a okresnej prokuratúre dňa 24.01.2014, t.j. viac ako 5 dní pred termínom pojednávania.

Väčšina procesných oprávnení a povinností účastníka v občianskom súdnom konaní sa realizuje na pojednávaní. Svoje oprávnenia môže účastník realizovať za predpokladu, že sa pojednávania zúčastní. Za odňatie možnosti konať pred súdom ako odvolací dôvod možno považovať iba odňatie práv spôsobené procesnou činnosťou súdu, nie opomenutím alebo pasivitou účastníka. Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili z vlastného rozhodnutia. Tým si sami zmarili možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia, a to najmä možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a tvrdeniam protistrany, právo na poučenia v zmysle ust. § 118 ods. 2 O. s. p., ako aj v zmysle ust. § 120 ods. 4 O. s. p., ktoré sa realizujú spravidla na pojednávaní (vo vzťahu k prítomným účastníkom).

Okresný súd postupoval správne, keď na základe vykonaného dokazovania vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa a jeho zástupcu, v neprítomnosti odporcu, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil.

Dôvodné nie sú ani tvrdenia odvolateľa, že súd si určil sám okruh a rozsah dokazovania. Zo zápisnice o súdnom pojednávaní vyplýva, že dokazovanie bolo vykonané výlučne oboznámením listín nachádzajúcich sa v spise, ako aj oboznámením exekučných spisov Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 10Er/139/2007, sp. zn. 10Er/67/2004, sp. zn. 10Er/66/2004, sp. zn. 5Er/260/2004, sp. zn. 5Er/79/2002, ktorého dôkazu sa dovoľával samotný navrhovateľ.

Tvrdenie odvolateľa, že v danej veci bolo neprípustné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, je zmätočné, keďže v danej veci k takémuto stavu nedošlo.

Nedôvodná je aj odvolacia námietka navrhovateľa o povinnosti súdu rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O. s. p., keďže žalovaný nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu. Vydať rozsudok pre zmeškanie v zmysle ust. § 153b O. s. p. je možnosťou, nie povinnosťou okresného súdu. Takéto riešenie prichádza do úvahy iba v prípade, ak žalobcom tvrdený skutkový stav, ktorý sa stáva skutkovým základom rozsudku, považuje súd za nesporný. V danej veci to však konštatovať nemožno, pretože odporca podal vo veci samej vyjadrenie podaním zo dňa 05.11.2013, ktoré bolo účastníkom doručené spolu s predvolaním na súdne pojednávanie na deň 26.02.2014.

Odvolacie námietky navrhovateľa sa nedotýkajú hmotnoprávnych dôvodov, pre ktoré okresný súd žalobu zamietol.

Hmotnoprávnym dôvodom zamietnutia uplatneného nároku žalobcu bolo nepreukázanie nesprávneho úradného postupu ako základného predpokladu pre vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Navrhovateľ v danom prípade odôvodňoval nesprávny úradný postup exekučného súdu nerozhodnutím o žiadosti o zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote. Z dokazovania vykonaného okresným súdom však vyplynulo, že takýto návrh na zmenu exekútora podaný nebol. Nebolo preto o čom rozhodovať, a preto nemožno hovoriť o nesprávnom úradnom postupe súdu. V konaní sp. zn. 10Er/139/2007 návrhu na zmenu exekútora vyhovené nebolo a z dôvodov

uvedených vyššie súd konštatoval nesplnenie zákonných predpokladov pre priznanie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Navrhovateľ nijako nenapadol uvedené skutkové a právne závery okresného súdu, ktoré boli hmotnoprávnym dôvodom zamietnutia nároku, a preto tieto nie sú predmetom odvolacieho prieskumu.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že okresný súd vec prejednal a rozhodol zákonným spôsobom, keď v súlade so zásadou kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom konania realizáciu ich procesných práv priznaných im Občianskym súdnym poriadkom. Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 157 ods. 2 O. s. p. správne a presvedčivo odôvodnil.

Krajský súd preto rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil vrátane odvolaním nenapadnutého, závislého výroku o trovách prvostupňového konania, ktoré taktiež vykazuje vecnú správnosť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p.. Odporca bol v odvolacom konaní úspešný, trovy konania si však neuplatnil a z obsahu spisu mu vznik trov odvolacieho konania nevyplýva, preto odvolací súd odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 za, 0 proti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.